

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 ■ โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 ■ โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 28 กันยายน - 4 ตุลาคม พ.ศ.2562 หน้า 30-31 มูลค่าข่าว 226,703.-

เหลือนักเรียนคนเดียวก็จะสอน ‘หม่อมราชกุมาร’ ตำนานครูใหญ่ปฏิบัติเสนาบดีพันล้าน!

บ้านพักของหม่อมราชกุมาร

นิตยา ดันยง ครู และกรรมการบริหาร

กราบหัวใจ! เงินพันล้านมากองตรงหน้าก็ไม่เอา! เปิดจิตวิญญาณความเป็นครูผู้ให้ ยอมทุ่มหมดตัวเพื่อให้เด็กมีที่เรียน เก็บค่าเทอมแสนถูก ขณะที่ค่าครองชีพพุ่งพรวด ไม่สนเงินพันล้านมากองตรงหน้า นักรักกิจจิดของชื่อที่ติดโรงเรียนพันล้าน “ถ้าขาย แล้วเด็กฉันจะไปเรียนที่ไหน?” เข้านักวิทย์ฯ ภาวะสุขภาพย่ำแย่สละม ภาระหนักอึ้งแต่กลับเดินหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ย้ำด้วยรอยยิ้ม “เป็นความสุขที่เงินแลกไม่ได้”

โรงเรียนเล็ก หัวใจยิ่งใหญ่

“ทำโรงเรียนดี ให้เด็กดี ลู่!” คำยืนยันในอุดมการณ์ของ **หม่อมราชวงศ์สุวัตร สุธาสวัสดิ์** หัวเรือใหญ่แห่งโรงเรียนวรรณวิทยายังหนักแน่นเช่นเดิม แม้ในวัย 99 ปีอย่างเข้าสู่ศตวรรษ แต่จิตวิญญาณแห่งครูผู้เมตตาอย่างฉายชัด

ไม่ว่าวันเวลาจะผ่านไปกี่ปีโรงเรียนเรือนไม้เล็กๆ ที่ถูกโอบล้อมด้วยตึกสูงระฟ้าบนทำเลทองเกือบ 3 ไร่ในย่านสุขุมวิท ซอย 8 ก็ยังซ่อนตัวอยู่ใจกลางย่านเศรษฐกิจ หัวใจให้เด็กยากจนในย่านนี้มาการศึกษาขั้นพื้นฐานทัดเทียมเด็กทั่วไปในราคาที่ไม่ใช่ปกติของที่มีรายได้น้อยเอี่ยมถึง

หม่อมราชกุมาร ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ของโรงเรียนวรรณวิทย์ เมื่อปี พ.ศ. 2497 ต่อจากหม่อมผิว สุวัตรสดี ณ อยุธยา มารดา ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนวรรณวิทย์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 จิตวิญญาณความเป็นครูส่งผ่านสายเลือดรุ่นสู่รุ่น

“หม่อมราชกุมารเป็นบิดาคนเล็กของ ร้อยเอก หม่อมเจ้า ทินทรี สุวัตรสดี กับหม่อมผิว สุวัตรสดี ณ อยุธยา มีพี่สาวสองคนคือ ท่านผู้หญิงกนิษฐาประภา อิศรเสนา และหม่อมราชวงศ์

กานดาศรี สุวัตรสดี ท่านมีชื่อเล่นว่า คุณหญิงอู่ โดยหม่อมมารดาจะเรียกว่า คุณอู่ ขณะที่มียาเพียงสองเดือน หม่อมเจ้า ทินทรีพระบิดาก็สิ้นชีพิตักษัย

หม่อมราชกุมาร สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราชินี ก่อนสอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่เรียนเพียงปีเดียวก็ลาออกเพราะไม่มีเงิน หลังจากนั้นจึงเข้ามาเป็นครูในโรงเรียนวรรณวิทย์ของมารดาพร้อมกับศึกษาต่อโรงเรียนฝึกหัดครูในภาคค่ำ ซึ่งปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทสังคมจนสำเร็จการศึกษา”

วราพร พงษ์รูป ครูฝ่ายวิชาการโรงเรียนวรรณวิทย์ เล่าประวัติโดยย่อของครูใหญ่ที่หนึ่งตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวรรณวิทย์รวม 65 ปี ซึ่งปัจจุบันนี้มีครูทั้งหมด 26 คน ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเกษียณ ยังเดินทางมาสอนทุกวัน สืบสานอุดมการณ์ของครูใหญ่เพื่อให้เด็กทุกคนในโรงเรียนเป็นคนดี

ดีเอ็นเอความเมตตา...ส่งผ่านสายเลือด

จุดเริ่มต้นของโรงเรียนวรรณวิทย์ เริ่มจากหม่อมผิว คุณแม่ของหม่อมราชกุมาร เปิดบ้านให้เด็กยากจนที่อาศัยบริเวณย่านนี้ ได้เรียนหนังสือฟรี หัวแบ่งเบาภาระให้ผู้ปกครองที่มีรายได้ น้อย ได้ส่งบุตรหลานมีโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอน 9 ชั้นเรียนตั้งแต่ชั้นประถม 1 ถึงมัธยม 3

โดยหม่อมผิว ได้รวบรวมเงินจากการเขียนบทประพันธ์ นิยาย วรรณกรรม โดยใช้ปากกาว่า “วรรณสิริ” เพื่อสร้างโรงเรียนวรรณวิทย์ และต่อลมหายใจทุกชีวิตในโรงเรียน เช่น ค่าบอกลาของ พิสมัย ชื่นอังกูร ผู้ช่วยครูใหญ่โรงเรียนวรรณวิทย์

“ท่านเรียกเด็กแถวนี้ ที่กำลังจะเข้าเรียนให้มาเรียน 7-8 คน ท่านก็บอกว่า แถวนี้ไม่มีโรงเรียนนะ จาก 7-8 คนก็เพิ่มขึ้น มา พอคนแถวนี้รู้ว่าไม่มีที่เรียน ก็ส่งลูกมาเรียน

แต่ก่อนหน้านี้น่าเขียนหนังสือ ท่านแต่งเรื่อง วนิดา นางทาส ลูกเมียน้อย พรหมลิขิต ท่านแต่งหลายเรื่อง ก็เป็นที่ติดอกติดใจ ที่วีก็ชอบไปทำละคร ทำหนังใหญ่ก็มี

ท่านมีรายได้จากการเขียนหนังสือเยอะ ได้พอสมควรเลยทีเดียว แล้วท่านก็มาขายโรงเรียนที่ละนิดทีละหน่อย”

ปณิธานของหม่อมผิ่ว ส่งดีเอ็นเอผ่านต่อมาให้ลูกสาว หม่อมรุจิสมร อุดมการณ์แรงกล้าต้องการให้เด็กยากจนได้มีที่เรียน ต้องการให้โอกาสเด็กในชุมชน ได้มีที่เรียน เป็นคนดีของสังคม ไม่เป็นภาระใคร

โรงเรียนวรรณวิทยัตถกอยู่ในสภาวะขาดทุนสะสมมายาวนาน เพราะค่าเทอมราคาถูก แต่ที่สามารถยืนหยัดมาได้ เพราะเงินทุนที่ได้มาจากบทประพันธ์ของหม่อมแม่

แม่เงินจะถูกใช้ไปจนหมด แต่ไม่เคยคิดขายโรงเรียนเพื่อแลกเงินล้าน และความสุขสบาย

“ท่านอยากให้เด็กดี เป็นกำลังของชาติ เป็นเด็กไทยที่มีกิริยามารยาท ความรู้ เพียบพร้อม ท่านก็ปลูกฝัง” เช่นเดียวกับปรัชญาของโรงเรียน “เป็นคนดี มีคุณค่า ในสังคม” และคติพจน์ประจำโรงเรียน “ตนย่อมเป็นที่พึ่งแห่งตน”

นโยบายของท่านให้ช่วยนักเรียน ให้ดูแลนักเรียนอย่างดีที่สุด ไม่เคยดู คุณด้วยเหตุผล ท่านสอนอยู่เรื่อย อยู่ตึ้นนักเรียน”

ผู้ช่วยครูใหญ่ ซึ่งปัจจุบันนี้นักเรียนลดลงอย่างน่าใจหาย

รายได้หด รายจ่ายพุ่ง ผู้ปกครองบางคนเบี้ยวค่าเทอมย่นลูกเรียนจบ ครูใหญ่ไม่เคยทวง

“เด็กส่วนใหญ่ที่มาเรียน จะเป็นเด็กแถวคลองเตยเยอะ ชุมชนไผ่ลิงโต มักกะสัน และเด็กที่อยู่โรงงานยาสูบก็เยอะ ตอนนี้โรงงานยาสูบก็ย้ายไปอยู่ชานเมืองเลย เด็กลาออกกันตั้งหลายคน

ผู้ปกครองที่ฐานะยากจน คือจนถึงจนจริงๆ เด็กบางคนมาวันหยุดวัน ทุ่มทำไม่หนูไม่มาโรงเรียนล่ะจ๊ะ แม่ไม่มีสตางค์ให้มา ค่าขนม ค่ารถ แม่ไม่มีให้ก็ต้องหยุดอยู่บ้านไป ผู้ปกครองบางคนก็เคยมาหลังโรงเรียนมีต้นตำลึง เขาก็เก็บไปแกลงให้ลูกกิน จะได้ไม่ต้องซื้อกับข้าว

ผู้ปกครองบางคนไม่ให้เงินค่าเทอม แต่เด็กบางคนเอาเงินมาผ่อนให้ รักเรียน อยากเรียนก็ผ่อนให้ครูประจำชั้น บางคนก็ไม่เคยให้เงินเลย จนออกจากโรงเรียนไปก็ไม่เคยให้ เรียนฟรีก็มี

ครูใหญ่บางที่ก็ขายของหน้าโต๊ะทำงานท่าน เด็กบางคนก็มาซื้อ ท่านก็จะถาม ซื้อหนังสือ ซื้อสมุดแล้ว มีเงินหรือเปล่าลูก มีเงินเหลือไหม ถ้าไม่มีเงิน เอาไปฟรี ให้ไปฟรีๆ

ตอนนี้มีเด็กนักเรียน ไม่รวมเด็กเล็ก 295 คน ชั้นเรียนก็น้อยลงๆ เมื่อก่อนมีห้องสองห้อง เดียวนี้เหลือห้องเดียว สมัยก่อนมีนักเรียนถึงพันกว่าคน พื้นที่โรงเรียนเกือบ 3 ไร่ก็อยู่เต็ม เข็มแถวที่เต็มสนามเลย

ครูที่นั่นเขาอดทน บอณชั่วโง่งให้มากเท่าไรก็รับได้ ทุกคนทำเพื่อโรงเรียน อยากให้โรงเรียนอยู่ไปนานๆ”

วราพร พงษ์รูป ครูฝ่ายวิชาการ

พิสมัย ชื่นอังกูร ผู้ช่วยครูใหญ่

โรงเรียนเรือนไม้หลังเล็กบนแผ่นดินทองตึกสูงล้อมรอบ

พันล้านแลกศรัทธาไม่ได้ สู้ยิบตา! แยกภาระสุดหิน

สำหรับประเด็นเรื่องค่าเทอมอันแสนถูกที่ไม่เคยปรับขึ้นเลยนั้น เพราะภาระของครูใหญ่โดยแท้ ไม่อยากให้เกิดยากจนลำบาก แต่ทุกวันนี้โรงเรียนกำลังตกที่นั่งลำบาก

“ถามว่าอยู่ได้ไหม เริ่มอยู่ไม่ไหวแล้ว เพราะเด็กน้อยลง

ทุกวันนี้รัฐบาลให้มาส่วนหนึ่ง โรงเรียนให้อีกส่วนหนึ่ง ตอนนี้ก็รับบริจาค ถามว่า เหตุที่ไม่ปรับขึ้นค่าเทอม โถ แค่นี้เขายังไม่มีเลย บางคนต้องให้วันละ 50 วันละ 100 นี่คือเรื่องจริง คิษย์เก่าเราประทับใจเรามากตรงนี้ ไม่มีค่าเทอมท่านก็เมตตา

ก็ต้องพยายามทุกทางเลย เคยคุยกับครูใหญ่แล้ว ท่านก็บอกให้สู้ เราก็บอกเอาอะไรไปสู้ ท่านบอกให้สู้อย่างเดียว แล้วก็ปรบมือ คือถ้าไม่สู้ สมมติ ล้มครืน เด็กพวกนี้จะไปกองไว้ตรงไหน เพราะโรงเรียนที่จะรองรับแถวนี้ก็ลำบาก” นิตยา ดันยง

หม่อมผิว สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา ผู้ก่อตั้ง รร.วรรณวิทย์ มารดาของหม่อมรุจิสมร

ครู และกรรมการบริหารโรงเรียนวรรณวิทย์ ย้ำถึงสถานการณ์ที่ไม่สู้ดีของโรงเรียน สอดคล้องกับผู้ช่วยผู้อำนวยการ ซึ่งครูใหญ่สุดเลียดผลประโยชน์ส่วนตัว แยกภาระสุดหินเพื่อต่อลมหายใจโรงเรียนให้อยู่ต่อไป

“รายได้ไม่พอรายจ่าย จะจ่ายเงินเดือนยังไม่พอ ท่านก็เอาเงินเดือนของท่านหักมา มาช่วย ครูอื่นๆ ก็ช่วยตาม”

แม้ภาระอันใหญ่หลวงที่แบกภาระนี้จะหนักอึ้ง แต่ครูใหญ่ขอปฏิเสธเงินก้อนโต จากนายทุนที่ได้เข้ามายื่นเสนอขอซื้อที่ดินของโรงเรียนที่ถือเป็นทำเลทอง มีมูลค่านับพันล้าน โดยแสดงให้เห็นว่า “เงินแลกกับสิ่งที่ตัวเองรักไม่ได้”

“มีหลายรายที่เคยมาพูดกับครูเองก็มี แต่ก็บอกกับเขาไปว่า ท่านเจ้าของโรงเรียนท่านไม่ขายหรอก เป็นญี่ปุ่นก็มี เกาหลีก็มี เขาบอกเขาจะทำโรงแรม เพราะที่นี้สะดวก ใกล้”

พอครูใหญ่ท่านทราบ ก็บอกว่า ไม่ขาย ยังไงฉันก็ไม่ขาย ถ้าขายแล้วเด็กฉันจะไปอยู่ที่ไหน โรงเรียนแถวนี้มีแต่แพงๆทั้งนั้น เด็กๆของเราไม่มีปัญหาหรอก ก็ตามอุดมการณ์ของท่านเจ้าของโรงเรียน ท่านก็บอกว่า ถึงเด็กจะยังงี้ก็แล้วแต่ ก็ขอให้มันเป็นเด็กดี มีคุณค่า มีวิชาติดตัว กิริยามารยาท การใช้ชีวิตเราสอนได้เราก็นสอนไป”

สุดท้ายอดบึ้งตึงบุคคลหัวใจเพชร เงินพันล้านมากองตรงหน้าก็ไม่เอา! ครูใหญ่ยืนยันหนักแน่น แม้จะเหลือเด็กนักเรียนคนสุดท้ายก็จะไม่ปิดโรงเรียน!

“เคยมีคนเอาของมาให้ หวังมาผูกใจ ครูใหญ่ท่านไม่เอาเลย จำได้แม่นเลย ให้คนงานของเขาแบกเครื่องทำน้ำเย็นเข้ามา พอรู้จุดประสงค์ ไม่รับ ให้เอากลับไปเลย ท่านไม่ขาย

ท่านบอกว่า โรงเรียนแม่ฉันตั้งมา แม้จะมีเด็กคนเดียวคนสุดท้าย ท่านก็ยังจะสอน ทำเป็นโรงเรียนอยู่ นี่คือความตั้งใจของท่าน ท่านถึงบอกให้พวกเราสู้ใจคะ บางที่เรอบอกว่าหนูสู้ไม่ไหว ครูใหญ่บอก “สู้ สู้ สู้”

รายจ่ายมากกว่ารายรับ รอดได้เพราะปาฏิหาริย์!

ด้านการสอนของโรงเรียนทุกวันนี้ก็ได้ปรับตัวให้ทันโลก ครูฝ่ายวิชาการ ย้ำครูผู้สอนต้องปรับตัวให้เท่าทันกับเด็กที่มีการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น จากเทคโนโลยี และสิ่งรอบตัวต่างจากอดีต

“เด็กเขาจะค้นจากในมือถือ ที่น้อยอย่างเราก็ต้องตามให้ทัน สื่อ สมัยก่อนไม่ต้องนี่ เพราะใช้รูปแบบ “ทอล์กแอนด์ชอล์ก” บนกระดาน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ใช่ สมมติเราเห็นพระบรมราชโองการของ

รัชกาลที่ ๙ ในไลน์เราก็เปิดให้นักเรียนอ่านในห้อง

บางทีเด็กพูดอะไรเราก็ต้องตามให้ทัน มันเป็นดาบสองคม อย่างครูสอนสังคมเราต้องอัปเดตข้อมูลมาก่อน เช่นวันนี้เกิดเหตุวินาศภัยที่ฮ่องกง เราก็จะบอกเขา ว่า สมัยก่อน ฮ่องกงกลัวจีน เพราะจีนเคยจัดการกับนักศึกษาจัตุรัสเทียนอันเหมิน ถ้าเธออยากรู้ต้องไปเปิดดูเอาเอง ถ้าเป็นสมัยก่อนต้องไปไต่ถาม

หรือเรียนการเมือง เราจะอธิบายว่า พฤษภาทมิฬ 14 ตุลาฯ 16 หรือ 18 ไม่ฟังเราหรอก เราต้องใช้สื่อเหล่านี้ ให้เขาไปดูตรงนี้ เด็กเขาจะดู ยุคมันเปลี่ยนไป ครูเองก็ต้องปรับให้ทันสมัย”

ครูใหญ่ ย้ำการศึกษาสำคัญ เพราะช่วยให้คนดีได้ สืบสานปณิธานความรักเด็กจากหม่อมแม่ เป็นความสุขที่เงิน ก็แลกไม่ได้

“ท่านรักเด็ก เอ็นดูเด็ก เราก็ดึงจากท่าน แม่ล่ะ หากคนไม่เหมือน แสดงว่า พ่อดี แม่ดี เราไม่ได้ไม่ได้ เด็กที่นั่นก็ดี เขารักโรงเรียน ทำโรงเรียนให้เด็กเป็นคนดี เราจะหนีเธอ ลู!”

ครูที่ดีต้องทำให้เด็กดี เขาดีคนเดียวไม่พอ ต้องสอนเด็กให้เป็นคนดี ให้มีความรู้”

แม้ทุกวันนี้จะประสบภาวะขาดทุนขั้นวิกฤต แต่ครูโรงเรียนวรรณวิทย์ทุกคนยังแปลกใจ ที่อยู่รอดมาได้ถึงทุกวันนี้

“ทุกวันนี้รายจ่ายมากกว่ารายรับ แต่ที่อยู่ได้เพราะปาฏิหาริย์ ต้องยกมือไหว้ของหม่อมผิว ว่าขอให้ออดไปในแต่ละเดือน

ทุกวันนี้โรงเรียนอยู่รอดได้ด้วยครูใหญ่ ถ้าท่านยังแข็งแรง วรรณวิทย์ก็อยู่” ■

****หากใครประสงค์ร่วมต่อลมหายใจให้โรงเรียนวรรณวิทย์ สามารถช่วยเหลือได้ที่ ธนาคารกรุงไทย สาขาสิงห์ คอมเพล็กซ์ ซอยบัญชี โรงเรียนวรรณวิทย์ เลขบัญชี 015-136-456-7**

สัมภาษณ์ : รายการ “คนจริงใจไม่ท้อ”

เรียบเรียง : ทีมข่าว MGR Live

เรื่อง : สวิษฐา ชมพูพัชร

/LIVestyle.official

livestyle.official